

нятъ и се приготвят за бой, и, като извелъ цѣлата си армия отъ лагера, построилъ я прѣдъ него, съ дѣсниятъ флангъ къмъ р. Ауфидъ, въ боенъ рѣдъ, извиквайки единъ видъ римлянитѣ на бой. Но Емилий Павелъ не излѣзълъ отъ голѣмия си лагеръ и се ограничилъ само съ това, че силно укрѣпилъ двата лагера и обезпечилъ съ стражи съобщенията и подвозването на хранитѣ отъ къмъ тила. Аннибалъ, като постоялъ нѣколко време въ боенъ рѣдъ и като видялъ, че римлянитѣ не излизатъ отъ лагеритѣ си, върналъ се въ своя, като испратилъ само нумидийската конница задъ р. Ауфидъ, да безпокои войскитѣ въ малкия римски лагеръ и да имъ прѣпятствува да водятъ конетѣ на Ауфидъ на водопой. Нумидийцитѣ не само, че изпълнили това, но даже се приближили до самия лагеръ и дързко нападнали стражитѣ и часовитѣ му.

Варронъ, а съ него и всички римски войски, били вънъ отъ себѣ си отъ такава дързостъ и горяли отъ нетърпѣние да влѣзатъ въ бой. И за това на другия день Варронъ, като билъ по рѣда си главнокомандующъ, още на разсъмване далъ сигналъ за бой, безъ да каже нитѣ дума за това на Емилия Павла, и прѣкаралъ всичкитѣ войски отъ голѣмия лагеръ на другата страна на Ауфидъ, гдѣто намиралъ мѣстността по удобна за развиване на всичкитѣ си сили. Като прѣкаралъ войскитѣ прѣзъ Ауфидъ, той ги построилъ въ боенъ рѣдъ и присъединилъ къмъ тѣхъ всичкитѣ войски отъ малкия лагеръ. Дѣснофланговата римска конница (2.400 души) той допрялъ до лѣвия брѣгъ на Ауфидъ, като я построилъ въ една линия. Въ срѣдата турилъ римскитѣ легиони на дѣсно, а съюзнитѣ на лѣво, не въ обикновенния имъ строй, но като построилъ манипулитѣ по 10 души по фронта и 16

души въ джлбочина, за да даде на многобройната римска пѣхота по голѣма джлбочина, а впрочемъ расположилъ манипулитѣ въ 3 линии, въ шахматенъ рѣдъ. Въ строя, въ бойния рѣдъ, имало всичко 15 легиона пѣхота, тъй като 16-ия легионъ съ пѣхотата отъ екстраординарнитѣ войски (всичко около 11.000 души) билъ оставенъ въ голѣмия лагеръ, за да нападне лагера на Аннибала, въ време на боя. Конницата на екстраординарнитѣ и съюзнитѣ войски (всичко 4.800 души) била турена на лѣвия флангъ въ една линия, безъ да се допира отлѣво до никакво естествено прѣпятствие. Всичката легка пѣхота съ стрѣлцитѣ и пращницитѣ на царя Иерона въ срѣдата, била турена доста далечъ прѣдъ фронта на армията въ една линия. Варронъ взелъ началството надъ лѣвото крило, Емилий Павелъ надъ дѣсното, а Проконсула Сервиллий надъ центра.

Между туй Аннибалъ, щомъ видялъ движението на римлянитѣ задъ Ауфидъ, веднага испратилъ тамъ боярскитѣ пращници и стрѣлци и всичката си легка пѣхота, съ заповѣдъ да се расположатъ срѣщу римската армия и да закриятъ отъ нея построенieto и расположението на своята. Като прѣкаралъ послѣдната въ 2 колони прѣзъ Ауфидъ, той я построилъ задъ легката си пѣхота въ боенъ рѣдъ въ една линия, а именно: всичката испанска и галска конница (8.000 души) — на лѣвото крило, съ лѣвия флангъ къмъ Ауфидъ, $\frac{2}{3}$ въ 1-а, а $\frac{1}{3}$ въ 2-а линия, — нумидийската конница (2.000 души) — на дѣсното крило, въ отдѣлни части прѣдъ фронта на цѣлото лѣво крило на римлянитѣ, и най послѣ всичката си тѣжка пѣхота (около 32.000 души) — африканската, най добрата, пофланговетѣ, въ фаланга отъ 16 души въ джлбочина и по отдѣления отъ 1000 души всѣко, като я въоръжилъ